

Sviatok „Nepoškvrneného počatia Panny Márie“

8. decembra 1854 pápež **Pius IX.** slávnostne vyhlásil dogmu o Nepoškvrnenom počatí Panny Márie. „*Preblahoslavená Panna Mária bola v prvej chvíli svojho počatia osobitou milosťou a výsadou všemohúceho Boha, vzhľadom na zásluhy Ježiša Krista, Spasiteľa ľudského pokolenia, uchránená nedotknutá od akejkoľvek škvrny dedičného hriechu.*“ (KKC 491)

Milé deti. Dnes slávime v Cirkvi sviatok Panny Márie – jej nepoškvrnené počatie. Aký je to sviatok? Mária je stály vzor čistoty duše i tela, ktorý sa aj dnes vyplatí nasledovať. Zaiste radi obdivujeme krásu prírody v každom ročnom období. Zadívame sa na krásnu oblohu pri východe i západe slnka. V noci nám prestáva priam biť srdce, keď hľadáme na makrokozmos, oblohu posiatu množstvom hviezd či krásny spln mesiaca. V úžase nad krásou pozeráme na lupienky kvetov a mlčíme pri hudbe, ktorá sa dotýka srdca. Nadchýname sa nad tým, čo vytvorili ruky sochára, keď ideu krásy vytesali do mramora či kameňa a dali povstať novej soche. Obdivujeme harmóniu farieb, ktorú na plátno naniesli ruky maliara. Veľmi opatrne berieme do rúk diela ľudských rúk, obdivujeme zručnosť technikov, sklárov, brusičov, mechanikov. Zastavujeme sa nad dôvtipom architektov, projektantov, technikov... Čo cíti v srdci matka, otec, keď pozerajú prvýkrát do očí svojho dieťaťa? Ako sa cíti mladá žena, keď muž jej srdca zrazu povie: Si krásna! Spomeňme si na prvé dielo, ktoré sme vytvorili. Čo sme vtedy cítili? O čom všetkom by sme vedeli uvažovať, hovoriť, spievať, ba pritom i tancovať, čo je v našom okolí, živote krásne. Musíme však konštatovať, že príroda živá i neživá, veci, zvieratka i človek, nech je to čokoľvek, nesie pri svojej kráse znamenie konca. Starozákonný Kazateľ hovorí: „*Márnosť, len márnosť, všetko je iba márnosť*“ (Kaz 1,2). A predsa je niečo na tejto zemi, čoho sa nedotkol následok dedičného hriechu prarodičov, o čom môžeme práve dnes a vždy až do konca čias hovoriť, čo nestratilo svoju pôvodnú krásu a nestratí ju už nikdy. Áno, je to duša Panny Márie. Anjel Gabriel to vyjadril pri zvestovaní Panne Márii v Nazarete slovami: „*Zdravas, milosti plná, Pán s tebou*“ (Lk 1,28).

Známe slová. Odvtedy až dodnes, ba až do konca čias pri týchto slovách, ktoré vyslovujeme najmä v modlitbe, pripomíname si veľkosť Božej lásky voči nám. Boh nezabudol na prísľub, ktorý dal prarodičom v raji po prvom hriechu, keď diablove povedal: „*Nepriateľstvo ustanovujem medzi tebou a ženou, medzi tvojím potomstvom a jej potomstvom, ono ti rozšliape hlavu a ty mu zraníš päťu*“ (Gn 3,15). Cirkev v učení o Panne Márii 8. decembra 1858 cez pápeža Pia IX. vyhlásila to, čo od najstarších čias učila a verila, že blahoslavená Panna Mária v prvom okamihu svojho počatia ostala zvláštnym darom Božej milosti pre zásluhy Ježiša Krista uchránená od každej škvrny dedičného hriechu.

Panna Mária je veľkým vzorom jednoduchosti, pokory a poslušnosti. Práve preto je jej úloha v Novom zákone skrytá. Skrytá a pokorná. Vzor pravej viery hodný nasledovania. Mária neuprednosťuje seba, ale vždy dáva dopredia Toho, ktorý ju zachránil. Pravý mariánsky kult vedie vždy k Bohu. Pravá mariánska úcta nie je nikdy v rozpore s Písmom. Boh je ten, ktorý nás už od vekov predchádza svojou milosťou. Mária je dokonalé Božie dielo, občan neba, ktorý žil so všetkými milosťami už tu na zemi. Boh dal okúsiť ovocie spásy na modelovom príklade, ktorým je Mária. Lebo to, čo zakúsila Mária - oslobodenie od dedičného hriechu okúsili a okúsia neskôr všetci pokrstení.

Úloha:

Pomodlite sa k Panne Márii modlitbu „Zdravas Mária“